

Tóvölgyi Vitályos Béla

Tőkés Emilia

lyára lépett 1892-ben. Mint jóhangú baritonista kezdte a pályát, több kisebb-nagyobb társulatnál működött, majd színigazgató lett és éveken át az egész országot bejárta. Neje: Földvári Mária, színésznő, sz. 1865 jan. 23.-án, Lajoskomáromban. Színipályára lépett 1878-ban, mint 13 éves kislány, Keresztély János gyermektársulatánál, később mint a vidék egyik legjobb komikája, sikerrel működött. Gyermekai: Margit és Béla (ikrek), születtek 1892 nov. 18-án, Mezőkövesden. Harmadik: Pál, sz. 1899 jan. 25-én, Jászkiséren. 1923 máj. havában lépett a pályára.

**Tóvölgyi (Vitalyos) Béla**, színész, sz. 1850 dec. 24.-én, Felsőcsernáton, Erdélyben, megh. 1923 máj. 29.-én, Szegeden. Pár évig színigazgató is volt. Kolozsvárott élt, mint nyugdíjas (1908 jan. 1.). Kiváló epizódista volt. Krecsányi Ignácnál sokáig működött. Neje: Dobay Erzs, színésznő, megh. 1905 szept. 2.-án, Kolozsvárott.

**Tóvölgyi (Mészáros) Margit**, színésznő, sz. 1875 jun. 2.-án, Liptószentmiklóson. Mint színészgyermek korán kezdett játszani, nevelőapja: Tóvári Béla társulatánál. 15 éves korában felkerül az Orsz. Színművészeti Akadémiára. Innen viszi el Krecsányi Ignác mielőtt végzett volna, az alig 18 éves lányt, a buda-temesvári-pozsonyi színházakhoz, hősnőnek. Budán legnagyobb sikere az „Orléans-i szűz”-ben volt, melyet Krecsányi Komor Gyulával egyenesen az ő számára fordíttatott le. Kiválóbb szerepei Shakespeare női alakjain kívül: Elektra, Éva, Tosca, Fedora, Magdolna, Szécsi Mária, stb. Nálunk ő volt az első női Sasfiók és az első női színházi bírő. 1904-ben nagy sikerrel vendégszerepelt a Nemzeti Színházban, a „Stuart Máriá”-ban és a „Vörös talár”-ban, — pár évvel később pedig Évát játszotta az „Ember tragédiája”-ban. Játszott még Aradon, Kolozsvárott, végre Szegeden, ahol férjhez ment a háború alatt. Vitéz Szombathelyi Béla alezredes özvegye.

**Tőkés Anna**, színésznő, sz. 1904-ben, Marosvásárhelyen, hol atyja gazdag bútorkereskedő volt. Előbb szülővárosában

játszik, innen Temesvárra, azután pedig Aradra szerződik. 1924-ben a fővárosban a „Csodaszarvas” Stella szerepében mutatkozik be és fellépése olyan sikerrel járt, hogy a Nemzeti Színház tagjául szerződtette (1925. VIII. 25.). Első fellépése a „Solness építőmester”-ben volt. Wangel Hildát, Ibsen darabjának ezt a szimboliztikus figuráját ösztönös tehetségének minden megnyilvánulásával jelenítette meg, grandiózusan. Bemutakozása után hat hónapig Beregi Oszkárral turnézott Amerikában és visszatérve, a Nemzeti Színház elsőrendű tagjai közé került értékes és tehetséges alakításával. Egy évig a Magyar Színház tagja volt; 1929-ben újra visszaszerződött a Nemzeti Színházhoz. Szerepei: Éva (Ember tragédiája), Viola (Fehér szarvas), Ophélia (Hamlet), Dili (Ocskay brig.), Rózsi (A cigány), Regina (Kisértetek), Izméne (Antigone), Anna (Hotel Imperial), Germain (Vetélytársak), stb. Fellépett még a Vígszínházban is, Csehov „Cseresznyés kert”-jében és a Fővárosi Operett Színház az „Utolsó Verebely-lány” című operett primadonna-szerepében. — 1931. jan. 22-én férjhez ment dr. Temesváry Ernőhöz.

**Tőkés Emilia**, színésznő, sz. 1835 márc. 2.-án, Debrecenben, előkelő családból, megh. 1911 máj. elején, u. o. Az ötvenes évek elején, 16 éves korában, lépett a színpadra, Csabay Pálnál, egy év múlva, 1854 okt. 15.-én a Nemzeti Színház vendége volt a „Zsidó” c. népszínműben. Mesés szépségének s ezüst csengésű hangjának köszönhetette nagy népszerűségét. Néhány évig a debreceni közönség becézett kedvence volt, később Kolozsvárott, Aradon, Kassán és Pesten ünnepelték. Legutoljára éveken át Csóka Sándor színigazgatónál működött és az 1884-ik év nyarán a budai közönség is nagy szeretetével tüntette ki. Pályafutását mint naíva kezdte, később néhány évig, mikor a régi népszínmű fénykorát élte, népszínműenekenő lett és mint ilyen 1854-ben Bécsben is vendégszerepelt egy magyar szintársulatnál, ahol szépségével és dalaival a bécsi közönséget is meghódította. Később társalgási színésznővé lett és Prielle Cornélia mel-